

Bogláryné Majláth Edina

1934-2006

Edina hazament égi Apácskánkhoz. Nem könnyű róla írnom, mert főképp munkatársként találkozgatunk csupán. Halálos ágyán mondta, amit egész életében inkább csak csinált: „Azért születünk erre a világra, hogy segítsünk egymásnak!” Ismertem segítő munkáit. Herkulesnek 12 munkája volt. Edinának se sokkal kevesebb. Buzgó katolikus asszony, édesanya és háromszoros nagymama volt. Otthona rendes, tiszta. Először egy autóbussen talákoztam vele Szabó Jánosnak, a drogosok papjának requiemje után. Halász Bandi bácsival hármásban jöttünk el a Nap utcai kápolnából. Ők is akkor találkoztak először. Ebből a véletlen összefutásból évekre szóló munkakapcsolat jött létre. Edina valami nyolc intézményt működtetett Bláthy Ottó utcai lakásuk szuterénjében. Néhányat maga hozott létre. Ezeknek különböző szellemes neveket adott: pl. Fél-Falat volt az az ebédosztó alapítványa, amelynek keretében az étel felét kellett csak fizetnie a rászorulóknak. Elmosott gyümölcsös dobozokban osztogattak Edináék. Mindenkit kért ezeknek a dobozoknak a gyűjtésére. Többi intézményei: a Házigondozás Alapítvány, az Építő Barátok, a Szociális Szerepjáték Egyesület, és más képzések, a Cursillo, a Polgárok Háza könyvtárral. Bandi bácsit hamar megnyerte munkái lelki motorjául. Cserében szállította hét végén szadai munkáinak elvégzésére, hiszen végül is ott lakott már nála a szuterén egyik lakójossá tett kis szobácskájában. Amikor pedig Bandi bácsi agylágyulást kapott, gyorsan kihozta a kórházból, és haláláig személyesen ápolta saját lakásában. Amíg azonban bírták a munkát, fiatalokat megszégyenítő teherbírással dolgozott ez a két időstestvérünk. Edina mélységesen tisz-

telte Bandi bácsit, minden beszédét szalagra vette. Dolgoztatta őt itthon is, külföldön is. Bandi bácsinak pedig nem kellett kétszer szólni, hogy nyakába vegye néhány plusz intézmény rendszeres lelki ellátását. Egy alkalommal Edina beeresztett nagyrabecsülésének egy belsőbb termecskéjébe. Megjegyezte nekem: „Bandi bácsi belső tisztasága külsőleg is tetten érhető, még az ingallérja sem piszkosabb, mikor leve-



szí, mint mikor fölvette.” A Mécses Kiadónál megjelent 1991-ben egy 64 oldalas fordítása: Ignác legbecesebb negyedórája címmel. Ezt is „Halász Endrének, sokunk szeretett lelkivezetőjének ajánlja hálás köszönettel”. Később egy német hit-tankönyv fordításán dolgozott nagy lelkesedéssel. Nem tudom, meddig jutott benne. Munkáiból én csak a Katolikus Iszákosmentő Misszióba folytam bele. Ezt ugyan már korábban megcsinálta Bandi bácsi, de Edina ehhez is létrehozott egy alapítványt „Szomjazom” néven. A lelki gyakorlatok kiadásainak tete-

mes részét ebből finanszírozta. Egy ideig a lelki napok munkatársait is tiszteletdíjjal ösztönözte arra, hogy ne maradozzanak el túl könnyen. A jelentkezők adminisztrálása is az ő kezében futott össze, még Bandi bácsi utódjának, Jakus Ottónak a működése alatt is sokáig. Nehezen vált meg ezektől a feladatoktól, amikor már lelkes fiatalok topogtak mellette, hogy átvegyék tőle, akkor is. Ha meglátogattam a kórházban, mobiltelefonja mindig kéznél volt, hogy intézze az ügyeket. Máltai lovagként, perfekt német nyelvtudásával minden követ megmozgatót, hogy intézményeit anyagiakkal tudja ellátni a rászorulóknak érdekében, és munkatársai se lássanak szükséget. Színészi képességeiről tett tanúságot, amikor egy jubileumi alkalommal parasztasszonynak öltözve előadta azt a Bandi bácsi részéről sokszor emlegetett esetet, hogy hogyan is tudott Rontó néni oly hosszú ideig békében meglenni a férjével: „Hát, mert megtanultam – idézte Edina – többet húzogatni a nyelvet befelé, mint öltögetni kifelé.” Idővel bizonyos adminisztrációs szálak összekuszálódtak Edina kezében. Nem csodálom. Némelyek szövé tették, hogy mindenüvé taxival vagy sofőrrel utazik. Erre csak annyit mondtam: sokunk örülne, ha ennyi idősen önállóan bele tudna majd ülni egy toloszékbe, ő pedig cikázik a helyszínek között, s több intézményt működtet egyszerre a rászorultak érdekében.

Azt hiszem, most már két égi pártfogónk is van személyükben. Égi Apácskánk szüntelenül munkálkodik. Gondolom, örökké tevékeny Edinánknak is talál odaát némi tennivalót, hogy otthon érezhesse magát Nála. Hála érte.

Kovács Tádé